

چکیده

در دهه‌های گذشته صنعت گردشگری به نیرویی مهم و محوری برای رشد اقتصادی کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه تبدیل شده است. گردشگری از طریق کانه‌های مختلفی به توزیع مجدد درآمد و کاهش نابرابری‌های درآمدی کمک می‌کند. هدف اصلی تحقیق حاضر، تبیین تاثیر توسعه صنعت گردشگری بر ضریب جینی در کشورهای گردشگرپذیر و کشور ایران است. از اینرو داده‌های ۱۰ کشور گردشگرپذیر در دنیا و نیز کشور ایران برای یک دوره ۱۵ ساله (۲۰۰۱ - ۲۰۱۵) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفته است. جهت آزمون فرضیه‌ها از مدل پنل دیتا استفاده شده است. و نتایج حاصل نشان داده است که تمامی متغیرهای مستقل تاثیر معنی داری با متغیر وابسته دارند. همچنین از نظر علائم با تئوری‌های مدیریتی سازگاری دارد. تعداد گردشگران ورودی به کشورهای منتخب با ضریب جینی تاثیر منفی و معنی داری دارد. لذا می‌توان گفت با افزایش تعداد گردشگران ضریب جینی کاهش و در نتیجه نابرابری اقتصادی نیز کاهش می‌یابد. هم‌چنین مشخص شد میزان تولید ناخالص داخلی هر فرد و درجه باز بودن اقتصاد تاثیر منفی و معنی داری بر ضریب جینی دارد. در حالیکه تورم تاثیر مثبت و معنی داری با افزایش نابرابری درآمد دارد.

کلمات کلیدی: صنعت گردشگری، ضریب جینی، تورم، تولید ناخالص داخلی، درجه‌ی باز بودن اقتصاد کشور.